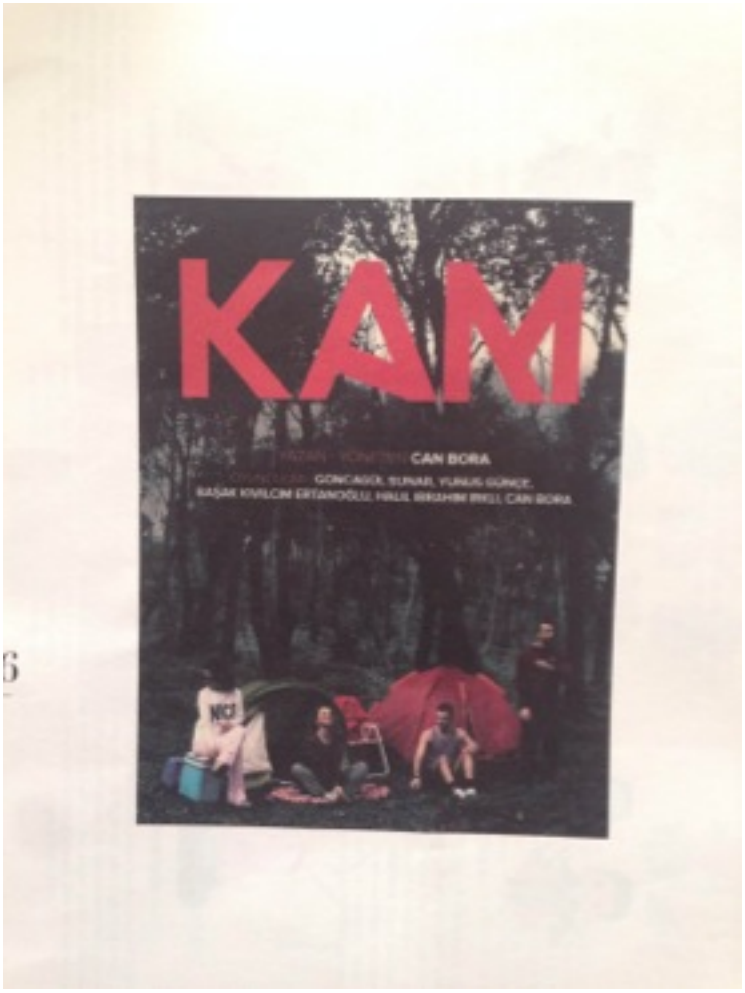

KAM

Teknoloji çağına son sürat devam ediyoruz. İçinde yaşadığımız şehir tam bir "jungle"! Toplu ulaşım araçlarının içinde, billboard'larda, restoranların tuvaletlerindeki pisuarların üzerinde bile reklam amaçlı ekranlar var... Göz görüyor, zihin bunları emiyor; e üstüne bir de akıllı telefonlarımızın vadettikleri var. Bi'kuaşçı'nın biri mesaj atıyor, derken iş için bir mail geliyor, telefonuna X bir marka reklam gönderiyor, annen sohbeti için Facebook'a, gösün uçdun diye Instagram'a, stalklamak için Twitter'a, yalnızlığını örtbas etmek için Tinder'a bakıyorsun, ha derken annen arıyor, trafik için başka bir uygulamaya göz atıyorsun... Offff her yerden bilgi fışkırıyor! Ne kadar da çok! Bunca hatakalliinin arasında, peki "biz", tam olarak nerede kaldık?

— **ne bora**

Kalabalık! Şehir hayatından bahsediyoruz, çok kalabalık! Gergindikler birbiriyle, sevdiklerimiz ve "yapmalıyız" artık dengi yok, kalıklar gibi. Niçmiş? Herkes yakın arkadaşlarıyla "güzel" günler yaşıyor: Ortaya bunları birleştiren gösterişli, ya değişiklik bir şeyler yapmak? Tesellisine programlar organize ediyoruz gerçekleşiyor mu? Çoğu zaman, maalesef ki hayır. Çünkü kendimizi oyalıyoruz, çünkü her de dedikodu, kötülüklerimizi sıyırmak istiyoruz. Kolay mı? Değil! Aynı bir felaket olarak ya da hayatında eşle bir sorunu gelecekmiş ki, "tamam artık ya, yeter, gidiyoruz!" diyebilecekmiş. KAM, İstanbul'dan hayatını ve hafta sonu için gittikleri kamp alanında bir araya toplayan insanları anlatıyor.

Uyuzlar rahmuna! Tüm bu yaşadıklarımız içinde bir de hayallerimiz var. Kurtarmak istiyoruz. İnsanlarımızı değiş, "daha iyi hissedebilmek", kendilerine dair bir şeyler yapmak için kişisel gelişim ve özgürlük de yoğaya değen güç bir güç artıyor. Şikayet etmeyi seviyoruz, istiyoruz ki, biri gelsin beni kurtarsın! Ya bir sevgili, ya bir arkadaş ya da bir guru... Gerçekten bu mümkün mü? KAM, hayat dersini şeyin bir kesitini gerçekleştirmeye sürmeyi, olduğumuz zaten çünkü. Kendimi modern insanın, yaşadığımızın sınırı göstermeye kalkışmadı bir tavır sergilemek en mantıksız... Çünkü olan olayın; tepki göstermek, dövmeye hükmetmek ya da olanı mücadele edip değiştirmeye çabalamak, yoruyor insanı. Hayatında olan şeye tepki göstermiyorsun? Zihnin sana istediğini getirmiyor sana hayat sana hissetmeni istediğini getiriyor. Sonuna artık hayırmeliyiz. Hayatımızda, hepimizin, daha çok mış çıkışlar olacak, ölene kadar bu hiç böyle. Yoksa bir olacağız, aşık olacağız, bodoslama düşeceğiz, sonra yeniden kalkacağız. Ölmeyeceksin, sonsuzsunuz, ölmez ölümü hissedeceksin, kendini sağlayacaksın... Aynı insan olacak, zaten, hiçbir şey değil mi? Tesellisine bulduysa, iki uç arasında dolaşan bir varlık değil mi?

KAM, ortak olarak dünyada bir kaçtırmanın olmadığını söylüyor. İnsanın kendi sorumluluğunu olması gerektiği gerçeğinde. Hayaller ekranlarda, insanın aydınlarının yeryüzüne sonsuza takıp oluyor. Ve başımıza ne gelirse gelsin, aydınlanma diye tabir ettiğimiz o ebedi mutluluğun sadece bir anlık ömrü olduğunu anlatıyor. Hayat, farkındalık anlarıyla dolup taşarak hafif, ama hiçbir zaman tek bir anda o sonu gelmeyen mutluluk gelmeyecek. Çünkü bunu talep eden zihin, doğru olmadığını bildiği için bu kadar uzar oldu.

KAM'da Gezi Direnişi'ni konu ve ölümü'lü ekranlarda sinema tiyatro arasında bir sınırlık oluşturuyoruz. Bu ayrışmayı farklı sebepleri var. Gösterim anlarının artık tiyatro salonunu taşıması ve sahnede beraber artık bir sahne ölü oluşturmak, geleneksel tiyatrodan artık sıyık dönüşen, hem eğlenceli hem de düşündürücü, peşinler bir eserdir yeni ve alternatif bir oyun yaratmak. Kökünü geçtik ve ekrana olsun, herkesin bir şeyler bulacağına düşünüyoruz, çünkü kalitesinden ödü sahne sonra değil, gösterildi de ya an beşinizin ortak kullandığı dil.

Türkiye gibi tiyatroya yapılan ödemeli desteklerin kesildiği, sanatsal ifadenin kısıtlanan olduğu bir ülkede, bu kadar teknolojik bir iş yapmak cesaret mi, bilinçsizlik mi? Ama söylemde kökleşiklerden uzak, sanatsal hayat gerçeğini görüyor... Kullandığımız dekorlar, LED kasnetler, bu kasnetlerin sinsitlere görüntü aktarımını sağlayan devreler, bilgisayar, otuzyo aydınlatma dersleri oyunun bütçesi bir hayli yüksek. Bu yüzden artık ayında indiyoruz.com üzerinden bir fon kampanyası başlattık. Arkadaşlarımızın, tanıdıklarımızın, yurtiçi ve yurtdışındaki tüm kontaklarımızın bir fonu gösterdik ve sonuçları çok olmasa da yine de bizi cesaretlendirdi ve sonuçları çok olmasa da yine de bizi cesaretlendirdi ve sonuçları çok olmasa da yine de bizi cesaretlendirdi